

Informačný bulletin č.5

Skúsme si predstaviť Európu bez kresťanstva...

Milí priatelia!

Urobme si krátke rozumové cvičenie: skúsme si predstaviť Európu bez kresťanstva. Spoznali by sme náš kontinent bez kostolných veží, bez krížov lemujúcich vidiecke cesty, bez univerzít a nemocníc? Cítili by sme sa na našom kontinente doma bez ľudských práv, solidarity a bez starostlivosti o najslabších? Pravdepodobne nie!

Napriek tomu je kresťanstvo často považované za prežitok, pamiatku na minulé časy alebo dokonca za kultúrnu stopu, ktorú treba vymazať. Hoci vždy je dôležité chápať dejiny myslenia, zdá sa, že zmienovať sa o Bohu alebo hovoriť o kresťanskom dedičstve v Európskej ústave nie je vôbec dovolené.

V súčasnosti je niekedy ťažké prezentovať sa ako kresťan, zdá sa, ako by naše sebavedomie bolo narušené. Ale predsa len je tu veľa toho, pre čo sa oplatí byť hrdý, a čo nám dáva odvahu opustiť tmavé uličky a vkročiť do verejnej arény, a získať Európu pre Krista.

Dolu v texte od Guida Horsta nájdete dostatok dôvodov, prečo sa to oplatí!

Váš tím 'Európy pre Krista!'

Nezabudnite sa modliť denne Otče náš za Európu založenú na kresťanských hodnotách!

_ * _

Čo znamená 'kresťanské dedičstvo'?

Guido Horst

Keď si niekto pomyslí na kresťanstvo, vybaví sa mu kamenní svedkovia histórie: od ranokresťanských bazilík v Ríme cez prvé kostoly a Boží hrob vo Svätej zemi po románske a gotické katedrály v Nemecku. Alebo v umení, múzeá na celom svete prechovávajú zbierku diel inšpirovaných dlhou tradíciou Cirkvi a vierou kresťanských umelcov v rôznych obdobiach dejín. Nikto si nemôže predstaviť literatúru,

filozofiu a celkovo duchovné vedy bez ich kresťanských koreňov. Avšak známky kresťanstva nemusíme hľadať len v múzeách a knižniciach, oni totiž hlboko ovplyvňujú mnohé aspekty našej každodennej reality. Dokonca aj dnes, stále počítame náš čas od dáta Kristovho narodenia, kresťanské mená sú samozrejmosťou, takmer nikto nepracuje počas dôležitých kresťanských sviatkov, mnoho politických strán sa označuje slovom « kresťanská ».... Ale toto je len povrch. Všade, kde bolo kresťanstvo schopné preniknúť do kultúry a spoločnosti, zanechalo vlastné dedičstvo, ktoré sa ani ateistickým režimom nepodarilo úplne odstrániť: humanizáciu kultúry, ktorá zasahuje srdce civilizácie.

Ak dnes hovoríme o duchovných predpokladoch, na ktoré sa spoliehajú moderné štáty, ale ktoré ich nevedia garantovať, hovoríme o hodnotách, ktorým vďačíme židovsko-kresťanskej kultúre. Koncept osoby, neodňateľná dôstojnosť každej ľudskej bytosti, tolerancia smerom k ľuďom iného vierovyznania alebo spôsobu myslenia – toto všetko pramení z kresťanského posolstva. Každá osoba, stará či mladá, silná či slabá, je milovaným dieťaťom Stvoriteľa, preto sa Boh sám stal človekom, aby nás spasil.

Kresťanstvo dáva už od počiatku odpoveď na otázku, kým je človek, odkiaľ je, kam ide, čo znamená hľadať vlastnú spásu.

To, či je kresťanstvo konfrontované s chválou alebo nepriateľstvom, nie je dôležité. Takto vznikla moderná spoločnosť - z rodových práv a obradov, s monogamným manželstvom s rovnoprávnym postavením manželov, otcovi nebolo už viac priznané právo rozhodovať o živote a smrti členov jeho rodiny, čestné vraždy a otroctvo prestali byť akceptovateľné a boli napokon zrušené. Všade, kde sa Evanjelium šírilo (viď Indiu, Afriku alebo chudobné regióny Latinskej Ameriky), možno naraziť na humanizáciu kultúry.

Rovnako sme museli tvrdo bojovať o slobodu vierovyznania a svedomia. Často to vyžadovalo obety a životy presvedčených kresťanov, ako to vidíme na mnohých príkladoch kresťansky motivovaného odporu proti nacionálnym socialistom a komunistom.

Pokojné zjednocovanie Európy po druhej svetovej vojne bolo založené na jasnej túžbe bez odplaty sa zmieriť s Nemeckom. Aj « nežná revolúcia » v roku 1989, napríklad v Poľsku alebo v Československu, bola založená na kresťanskej vízii ľudskej osoby. Keď Ján Pavol II. Navštívil v roku 1979 rodné Poľsko, spýtal sa jeho krajanov: « Čo si vyberiete? Skláňať sa pred totalitnou mocou alebo bojovať za skutočné právo žiť podľa Božieho poriadku a ako ľudia v slobode a dôstojnosti? » Na odpoveď, v jej politickej forme známej ako *Solidarnosc*, nebolo treba dlho čakať.

Účinky žitého evanjelia sú citeľné v Európe hlavne tam, kde slabí, hendikepovaní, tí, ktorí akokoľvek trpia, sú chránení pred utilitaristickou spoločenskou víziou. Rovnakým spôsobom má moderná spoločnosť málo pochopenia pre utrpenie a jeho zmysel, ak teda vôbec nejaké pochopenie má (všetci dobre poznáme « pro-eutanázia » lobby). Utrpenie je zmierňované vďaka kresťanskej tradícii starostlivosti a v mnohých nemocniciach sa mu dostáva novému významu v zmysle viery. Vďaka viere chorý nadobúda ozajstnú dôstojnosť a oprávnenosť jeho života.

Môžeme byť právom hrdí na naše kresťanské dedičstvo. Ale zároveň to vyžaduje príspevok z našej strany: aby sme ho odovzdávali neoblomným a oduševneným spôsobom ďalšej generácii. Pretože tradícia nie je popol, ale pod ním schované žeravé uhlie.

Guido Horst je šéfredaktorom kresťansky orientovaných novín "Tagespost". Je historikom a autorom mnohých diel.

Odporúčaná literatúra:

CS Lewis. *The Abolition of Man*. ISBN 0-06-065294-2.